

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (piąta izba)

z dnia 22 września 2005 r. *

W sprawie T-101/03

Suproco NV, z siedzibą w Curaçao (Antyle Niderlandzkie), reprezentowana przez
adwokatów M. Slotbooma oraz N.J. Helder, a

strona skarżąca,

popierana przez

Królestwo Niderlandów, reprezentowane przez H. Sevenster, działającą
w charakterze pełnomocnika,

interwenient,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez T. van Rijna oraz
X. Lewisa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń
w Luksemburgu,

strona pozwana,

* Język postępowania: niderlandzki.

popieranej przez

Radę Unii Europejskiej, reprezentowaną początkowo przez G. Houttuina oraz M. Bishopa, a następnie przez G. Houttuina oraz D. Cangę Fana, działających w charakterze pełnomocników,

oraz przez

Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez N. Díaz Abad, abogado del Estado, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

interwenienci,

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/34/WE z dnia 10 stycznia 2003 r. w sprawie odmowy przyznania odstępstwa od decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do reguł pochodzenia stosowanych dla cukru z Antyli Holenderskich (Dz.U. L 11, str. 50),

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (piąta izba),

w składzie: M. Vilaras, prezes, F. Dehousse i D. Šváby, sędziowie,

sekretarz: J. Plingers, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 listopada 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Spółka Suproco NV z siedzibą w Curaçao (Antyle Holenderskie) jest przedsiębiorstwem zajmującym się przetwarzaniem nierafinowanego cukru trzcinowego na cukier trzcinowy kryształ i w kostkach.
- 2 Począwszy od 1995 r., daty powstania Suproco, spółka ta przetwarzała cukier trzcinowy pochodzący głównie z krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i, dodatkowo, ze Wspólnoty Europejskiej. Dzięki reżimowi zwanemu „kumulacją pochodzenia” produkty końcowe uznawane były za pochodzące z krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) i mogły w konsekwencji być wywożone do Wspólnoty bez cła.
- 3 Zważywszy na trudności związane z zaopatrzeniem w surowce, jak i z wprowadzeniem przez Wspólnotę środków ochronnych, m.in. w stosunku do cukru o skumulowanym pochodzeniu AKP i KTZ, Suproco rozpoczęła wprowadzanie na rynek cukru na podstawie reżimu zwanego „30/70”, przewidzianego początkowo na podstawie załącznika 2 do załącznika II do decyzji Rady

91/482/EWG z dnia 25 lipca 1991 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Europejską Wspólnotą Gospodarczą (Dz.U. L 263, str. 1). Reżim ten umożliwia uzyskanie pochodzenia KTZ dla cukru pod warunkiem, że wartość użytego cukru trzcinowego lub buraczanego oraz czystej chemicznie sacharozy, bez względu na ich pochodzenie, nie przekracza 30% ceny produktu loco fabryka. W ramach tego reżimu skarżąca barwiła i aromatyzowała cukier pochodzący z Kolumbii za pomocą melasy.

- 4 Jednakże w art. 5 ust. 1 lit. g) załącznika III do decyzji Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską (Dz.U. L 314, str. 1) (zwanej dalej „decyzją KTZ”) wprowadzono przepis mówiący, że „czynności barwienia cukru lub kształtowania kostek cukru” [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tej decyzji poniżej] są uważane za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie dla nadania produktom statusu produktów pochodzących.
- 5 W tych okolicznościach Królestwo Niderlandów przedłożyło Komisji w dniu 20 lutego 2002 r. wniosek o przyznanie odstępstwa na podstawie art. 37 załącznika III do decyzji KTZ. Konkretnie Królestwo Niderlandów wniosło o przyznanie na rzecz Suproco odstępstwa dla 3000 ton cukru w stosunku rocznym, w ramach przewidzianego w art. 6 ust. 4 załącznika III do decyzji KTZ kontyngentu rocznego wynoszącego 28 000 ton cukru, dla którego dopuszczono zasadę kumulacji pochodzenia AKP/KTZ/WE.
- 6 W piśmie z dnia 13 maja 2002 r., sporządzonym w następstwie pytań zadanych przez Komisję oraz pierwszych rozmów w ramach komitetu kodeksu celnego, Królestwo Niderlandów poinformowało, że tymczasowo wycofuje swój wniosek w celu przeprowadzenia analiz uzupełniających w zakresie możliwości zaopatrzenia skarżącej w cukier z AKP.

- 7 W dniu 4 października 2002 r., w następstwie przeprowadzonych analiz uzupełniających, Królestwo Niderlandów skierowało do Komisji pismo w celu „reaktywowania” wniosku o przyznanie odstępstwa.

- 8 W dniu 10 stycznia 2003 r. Komisja wydała decyzję 2003/34/WE w sprawie odmowy przyznania odstępstwa od decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do reguł pochodzenia stosowanych dla cukru z Antyli Niderlandzkich (Dz.U. L 11, str. 50, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Przebieg postępowania i żądania stron

- 9 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 14 marca 2003 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę.

- 10 Postanowieniem prezesa trzeciej izby Sądu z dnia 18 września 2003 r. Rada i Królestwo Hiszpanii zostały dopuszczone do sprawy w charakterze interwenientów popierających żądania strony pozwanej, a Królestwo Niderlandów zostało dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania skarżącej. Ta ostatnia zwróciła się do Sądu, zgodnie z art. 116 § 2 regulaminu Sądu, o nieprzekazywanie interwenientom pewnych informacji poufnych, zawartych w jej replice. Skarżąca sporządziła zatem jawną wersję repliki, a akta sprawy przekazane interwenientom zostały ograniczone do tej wersji jawnej. Interwenienci nie zgłosili sprzeciwu w tym zakresie i złożyli swoje uwagi w wyznaczonym terminie.

11 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd (piąta izba) postanowił otworzyć procedurę ustną. W ramach środków organizacji postępowania Sąd zwrócił się do Suproco, Komisji i Królestwa Niderlandów o przedstawienie określonych dokumentów.

12 Strony przedstawiły swoje stanowiska i udzieliły odpowiedzi na pytania Sądu podczas rozprawy w dniu 25 listopada 2004 r. Komisja została poproszona o odpowiedź na piśmie na pytanie dodatkowe, co uczyniła w wyznaczonym terminie. Suproco przedstawiła uwagi w odniesieniu do odpowiedzi Komisji i sporządziła ich wersję jawną. Interwenienci otrzymali uwagi Suproco wyłącznie w tej jawnej wersji. Nie zgłosili sprzeciwu w tym zakresie. Procedura ustna została zamknięta w dniu 25 stycznia 2005 r.

13 Suproco wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

14 Komisja wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi jako bezzasadnej,
- obciążenie Suproco kosztami postępowania.

- 15 Rada wnosi do Sądu o uwzględnienie żądań Komisji.
- 16 Królestwo Hiszpanii wnosi do Sądu o:
- uznanie zarzutu niezgodności z prawem art. 5 ust. 1 lit. g) załącznika III do decyzji KTZ za niedopuszczalny lub, ewentualnie, o jego oddalenie,
 - oddalenie skargi na zaskarżoną decyzję,
 - obciążenie Suproco kosztami postępowania.
- 17 Królestwo Niderlandów wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Co do prawa

- 18 Suproco podnosi na poparcie skargi trzy zarzuty. Pierwszy zarzut, przedstawiony jako główny, dotyczy niezgodności z prawem art. 5 ust. 1 lit. g) załącznika III do decyzji KTZ. Drugi zarzut, podniesiony jako ewentualny, dotyczy braku kompetencji Komisji. Trzeci zarzut, podniesiony w dalszej kolejności jako ewentualny, dotyczy

naruszenia art. 37 załącznika III do decyzji KTZ, jak również błędnej oceny okoliczności faktycznych.

- 19 Na wstępie należy podnieść, że zaskarżona decyzja jest decyzją w rozumieniu art. 249 akapit czwarty WE i że na mocy art. 253 WE powinna zawierać uzasadnienie. Brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i jest bezwzględną przesłanką nieważności, która musi zostać uwzględniona z urzędu przez sąd wspólnotowy (wyroki Trybunału z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie C-367/95 P Komisja przeciwko Sytraval i Brink's France, Rec. str. I-1719, pkt 67 oraz wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2001 r. w sprawach połączonych T-12/99 i T-63/99 UK Coal przeciwko Komisji, Rec. str. II-2153, pkt 199).
- 20 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uzasadnienie, jakiego wymaga art. 253 WE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i opisywać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym podmiotom poznać jego podstawy, a właściwemu sądowi dokonać jego kontroli. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do konkretnej sytuacji, w szczególności do treści aktu, charakteru przywołanych zarzutów, a także interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne elementy faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi art. 253 WE, winna opierać się nie tylko na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę (ww. w pkt 19 wyrok Trybunału w sprawie Komisja przeciwko Sytraval i Brink's France, pkt 63; wyroki Trybunału z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-301/96 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. str. I-9919, pkt 87 oraz z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie C-42/01 Portugalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-6079, pkt 66).
- 21 W niniejszym przypadku należy stwierdzić po pierwsze, że wniosek o przyznanie odstępstwa złożony przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 37 załącznika III

do decyzji KTZ opierał się na określonych faktach i danych ekonomicznych przedstawionych Komisji. W szczególności Królestwo Niderlandów wypełniło zawarty w dodatku 7 do załącznika III do decyzji KTZ formularz, o którym mowa w art. 37 ust. 2 załącznika III do decyzji KTZ. Formularz ten, wypełniony przez władze niderlandzkie, zawierał informacje dotyczące kosztów produkcji oraz uzyskanej wartości dodanej w ramach używania surowców pochodzących z Kolumbii. Należy podkreślić, że Komisja nie wskazała w zaskarżonej decyzji, że dane przekazane przez Królestwo Niderlandów są niewystarczające. Uznała zatem, że dysponuje wszystkimi informacjami wymaganymi na podstawie art. 37 ust. 2 załącznika III do decyzji KTZ.

- 22 Należy stwierdzić po drugie, że Królestwo Niderlandów, w charakterze wnioskodawcy o przyznanie odstępstwa, oraz Suproco, w charakterze beneficjenta odstępstwa, jeśli takie byłoby przyznane, miały interes w uzyskaniu wyjaśnień ze strony Komisji.
- 23 Należy stwierdzić po trzecie, że zaskarżona decyzja powołuje się na art. 37 załącznika III do decyzji KTZ, a w szczególności na jego ust. 4 i 7, wymienione odpowiednio w motywach 1 i 8, w celu oddalenia wniosku o przyznanie odstępstwa złożonego przez Królestwo Niderlandów.
- 24 Zgodnie z art. 37 ust. 4 załącznika III do decyzji KTZ w każdym przypadku przeprowadza się ocenę, czy reguły odnoszące się do kumulacji pochodzenia nie umożliwiają rozwiązania problemu. Oznacza to, że jeśli reguły w zakresie kumulacji pochodzenia umożliwiają rozwiązanie problemu, Komisja ma prawo oddalić wniosek o przyznanie odstępstwa.

- 25 Natomiast art. 37 ust. 7 załącznika III do decyzji KTZ stanowi, że „[b]ez uszczerbku dla ust. 1–6 odstępstwo przyznaje się w przypadku, gdy wartość dodana produktów nie pochodzących użytych w odnośnych KTZ wynosi co najmniej 45% wartości produktu końcowego, pod warunkiem że odstępstwo nie wyrządza poważnej szkody sektorowi gospodarki Wspólnoty lub jednego lub większej liczby państw członkowskich”. Użycie zwrotu „bez uszczerbku” oznacza, że reguła wprowadzona w ust. 7 pozostawia w pełni w mocy ust. 1–6 art. 37 załącznika III do decyzji KTZ. W szczególności nawet w przypadku sytuacji objętej art. 37 ust. 7 załącznika III do decyzji KTZ Komisja jest zobowiązana, na podstawie art. 37 ust. 4 tego załącznika, zbadać, czy reguły w dziedzinie kumulacji pochodzenia zapewniają rozwiązanie problemu. Jeśli tak, to wówczas, jak to zostało wskazane powyżej, Komisja ma prawo oddalić wnioski o przyznanie odstępstwa. Bez względu na to, czy Komisja postanowiłaby zastosować art. 37 ust. 7 załącznika III do decyzji KTZ, rozumowanie, które legło u podstaw decyzji, powinno być przedstawione w wystarczająco jasny sposób.
- 26 W świetle powyższych rozważań należy zbadać, czy uzasadnienie zaskarżonej decyzji spełnia w niniejszym wypadku wymogi art. 253 WE.
- 27 Zaskarżona decyzja składa się z dziewięciu motywów oraz z sentencji, zawierającej dwa artykuły i stanowiącej o oddaleniu wniosku o przyznanie odstępstwa.
- 28 Motyw 1 precyzuje kontekst prawny wniosku o przyznanie odstępstwa przedstawionego przez Królestwo Niderlandów, wymieniając w szczególności art. 37 ust. 1 i 4 załącznika III do decyzji KTZ.

- 29 Motyw 2 przypomina przedmiot wniosku o przyznanie odstępstwa przedstawionego przez Królestwo Niderlandów pierwotnie w dniu 20 lutego 2002 r.
- 30 Motyw 3 wskazuje, że Królestwo Niderlandów wycofało ten wniosek w dniu 13 maja 2002 r.
- 31 Motyw 4 wskazuje, że „producenci cukru z pięciu różnych krajów AKP odmówili w maju i czerwcu 2002 r. dostarczenia cukru niezbędnego producentowi, gdyż przedsiębiorstwo z siedzibą w Gujanie zgodziło się dostarczyć żądaną ilość i o odpowiedniej jakości, lecz po cenie [450 dolarów amerykańskich (USD) za tonę, franco statek w Georgetown] znacznie wyższej niż cena cukru kolumbijskiego (275 USD za tonę, franco skład nabywcy)”. Informacje te zostały przekazane Komisji przez Królestwo Niderlandów w dniu 4 października 2002 r.
- 32 Motyw 5 wskazuje, że zdaniem Królestwa Niderlandów ponoszone na Antylach koszty pracy oraz koszty ogólne wynoszą 1 095 570 EUR za 3000 ton produktów końcowych, podczas gdy wartość tych ostatnich wynosi 3 241 200 EUR. Dane te wynikają z formularza dołączonego do wniosku o przyznanie odstępstwa.
- 33 Motyw 6 wyjaśnia, że — jak pokazuje analiza dostarczonych danych — wartość dodana transakcji przewyższa 45% ceny loco fabryka, zarówno w przypadku dostawy cukru z Kolumbii, jak i Gujany. Twierdzenie dotyczące wartości dodanej cukru z Gujany wynika z obliczenia wykonanego przez Komisję na podstawie danych przekazanych przez Królestwo Niderlandów.

34 Motyw 7 przypomina, że Suproco skorzystała w ramach kontyngentu rocznego wynoszącego 28 000 ton za 2002 r. z licencji przywózowej na 6222 tony. Informacja ta została przekazana przez Królestwo Niderlandów Komisji w piśmie z dnia 4 października 2002 r.

35 Stąd o ile motyw 1 zaskarżonej decyzji odwołuje się do niektórych przepisów załącznika III do decyzji KTZ, a motyw 2 do przedmiotu wniosku o przyznanie odstępstwa, o tyle motywy 3–7 ograniczają się do powtórzenia okoliczności faktycznych przedstawionych przez Królestwo Niderlandów (motywy 3–5 i 7) lub określonych na podstawie informacji przez nie przekazanych (motyw 6). Natomiast motyw 9 wskazuje, że działania przewidziane na podstawie zaskarżonej decyzji są zgodne z opinią komitetu kodeksu celnego.

36 W motywie 8 zaskarżonej decyzji przedstawiono uzasadnienie prawne oddalenia przez Komisję wniosku o przyznanie odstępstwa przedstawionego przez Królestwo Niderlandów.

37 Motyw 8 stanowi, że „[z]ważywszy na wszystkie te informacje, żądane odstępstwo nie jest uzasadnione w świetle art. 37 ust. 1 załącznika III. Dostarczone informacje pokazują, że reguły stosowane do kumulacji pochodzenia mogą przynieść rozwiązanie problemu. Nie dostarczono informacji wskazujących na to, że używanie cukru z Gujany byłoby tak nierentowne, że skłoniłoby producenta do zaprzestania działalności. Ponadto biorąc pod uwagę, że wartość dodana właściwej transakcji w przypadku dostawy cukru kolumbijskiego, jak i cukru z Gujany, przewyższa 45% ceny loco fabryka produktu końcowego, art. 37 ust. 7 nie znajduje zastosowania”.

- 38 Zdanie drugie tego motywu dotyczy zastosowania art. 37 ust. 4 załącznika III do decyzji KTZ i wskazuje, że reguły w dziedzinie kumulacji pochodzenia umożliwiają rozwiązanie problemu. Jednakże kategoryczne i związane twierdzenie zawarte w tym zdaniu nie jest wsparte żadnym szczegółowym uzasadnieniem.
- 39 W szczególności twierdzenie zawarte w zdaniu drugim motywu 8 nie znajduje wystarczającego uzasadnienia w zdaniu trzecim tego samego motywu.
- 40 Pojęcia użyte w zdaniu trzecim wskazują, że obliczenie rentowności w przypadku używania cukru z Gujany zostało prawdopodobnie wykonane przez Komisję. Takie obliczenie jest konieczne do oceny, czy reguły w dziedzinie kumulacji pochodzenia umożliwiają rozwiązanie problemu napotkanego przez Suproco. W każdym razie ani metoda użyta przez Komisję w celu wykonania takiego obliczenia, ani nawet prosty wynik obliczenia nie pojawiają się w zaskarżonej decyzji. Z akt sprawy nie wynika również, że taka metoda lub taki wynik były znane Królestwu Niderlandów oraz a fortiori Suproco podczas procedury administracyjnej. Założywszy nawet, że obliczenie to można wywnioskować z różnych informacji zawartych w innych motywach zaskarżonej decyzji, obliczenie pozostaje niepewne, zważywszy na konieczność dokonania przeliczenia walutowego. Ceny cukru z Gujany, wspomniane w motywie 4 zaskarżonej decyzji, są bowiem wyrażone w dolarach amerykańskich (USD), podczas gdy dane ekonomiczne wymienione w motywie 5 zaskarżonej decyzji są wyrażone w euro. Jednakże ani zaskarżona decyzja, ani akta sprawy dotyczące procedury administracyjnej nie wskazują, jaki kurs walutowy został użyty przez Komisję.
- 41 Ponadto zdanie trzecie motywu 8 nie wyjaśnia, dlaczego przedsiębiorstwo, które prowadzi działalność „nierentowną” (lub „nieekonomiczną” według innych wersji językowych zaskarżonej decyzji), miałoby mimo wszystko postanowić kontynuować produkcję.

42 Jak z tego wynika, nie jest możliwe określenie w sposób wystarczająco jasny motywów, które doprowadziły Komisję do wniosku, że reguły w dziedzinie kumulacji pochodzenia umożliwiają rozwiązanie problemu i że używanie cukru z Gujany nie doprowadziłoby do zaprzestania działalności przez producenta. W tych okolicznościach uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie pozwala Sądowi na przeprowadzenie kontroli.

43 Uzasadnienie to nie pozwala również Królestwu Niderlandów ani Suproco poznać powodów wydania decyzji i bronić swoich praw przed Sądem. Należy tu zauważyć, że Suproco podnosi w skardze zarzut dotyczący naruszenia art. 37 ust. 3 lit. b) załącznika III do decyzji KTZ, popierany przez Królestwo Niderlandów w uwagach interwenienta. W szczególności Suproco uważa, że Komisja naruszyła ten przepis uznając zaprzestanie działalności za istotny warunek przyznania odstępstwa. Tymczasem trudno jest określić, czytając zaskarżoną decyzję, czy art. 37 ust. 3 lit. b) załącznika III do decyzji KTZ został zastosowany przez Komisję, czy też nie, zwłaszcza w świetle twierdzenia zawartego w motywie 8, zgodnie z którym użycie cukru z Gujany nie doprowadzi do zaprzestania działalności przez producenta.

44 Ponadto należy stwierdzić, że uzasadnienie zawarte w zdaniu ostatnim motywu 8 zaskarżonej decyzji, dotyczące art. 37 ust. 7 załącznika III do decyzji KTZ, nie spełnia również wymogów ustanowionych w art. 253 WE.

45 Bez potrzeby orzekania co do możliwości zastosowania w niniejszym przypadku art. 37 ust. 7 załącznika III do decyzji KTZ, wystarczy wskazać, że z zaskarżonej

decyzji nie wynika, jaka metoda obliczenia wartości dodanej cukru z Gujany została zastosowana przez Komisję i że Komisja przedstawiła różne wyniki tego obliczenia w swoich pismach (pkt 35 odpowiedzi na skargę), podczas rozprawy (w odpowiedzi na pytanie skierowane przez Sąd) oraz po rozprawie (w ramach udzielonej na piśmie odpowiedzi z dnia 6 grudnia 2004 r. na pytanie skierowane przez Sąd).

46 W tej kwestii z wyjaśnień przedstawionych przez Komisję wynika, że dla obliczenia, w procentach, części wartości dodanej (rozumianej jako cena loco fabryka produktów pomniejszona o wartość celną surowców przywożonych z państw trzecich do Wspólnoty, krajów AKP czy KTZ) cukru przywożonego w wartości produktu końcowego zastosowano kurs walutowy z dnia 4 października 2002 r., czyli 1 USD za 1,0111 EUR. Jednak Komisja przyznaje w swojej odpowiedzi na piśmie, że zastosowała inny kurs walutowy, a mianowicie 1 USD za 1 EUR, do obliczenia wartości celnej przywożonego cukru. Ponadto ten ostatni kurs walutowy został zastosowany do obliczenia kwoty (3 241 200 EUR) wynikającej z przeliczenia dokonanego według trzeciego kursu walutowego (1 USD za 1,1505 EUR, kurs z dnia 20 lutego 2002 r.). Co więcej, kwota 3 241 200 EUR, wymieniona w zaskarżonej decyzji bez dalszych wyjaśnień, która odnosi się do wartości produktów końcowych, odpowiadała nie cenie loco fabryka produktów, lecz tej cenie powiększonej o koszty dostawy do nabywców.

47 Ponadto z pism procesowych wynika, że Komisja uznaje kwotę 37,2 USD za tonę za koszty transportu cukru przywożonego dla obliczenia wartości dodanej cukru z Gujany za uzasadnioną, stwierdzając, że kwota w wysokości 85 USD za tonę, przedstawiona przez Królestwo Niderlandów w piśmie z dnia 4 października 2002 r., jest zbyt wysoka. Jednakże kwota 37,2 USD za tonę nie pojawia się w zaskarżonej decyzji. Z akt sprawy dotyczących procedury administracyjnej nie wynika również, aby taka kwota była znana Królestwu Niderlandów oraz a fortiori Suproco.

48 W tych okolicznościach uzasadnienie zawarte w zdaniu ostatnim motywu 8 zaskarżonej decyzji nie pozwala również Królestwu Niderlandów oraz Suproco bronić swoich praw przed Sądem, a temu ostatniemu przeprowadzić kontroli.

49 Z powyższych względów należy uznać, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 253 WE i stąd należy stwierdzić jej nieważność, bez potrzeby badania zarzutów merytorycznych przedstawionych przez Suproco na poparcie skargi.

W przedmiocie kosztów

50 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja przegrała sprawę, zgodnie z żądaniem Suproco należy obciążyć ją kosztami postępowania.

51 Zgodnie z art. 87 § 4 regulaminu państwa członkowskie oraz instytucje, które przystąpiły do sprawy w charakterze interwenientów, pokrywają własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI (piąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2003/34/WE z dnia 10 stycznia 2003 r. w sprawie odmowy przyznania odstępstwa od decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do reguł pochodzenia stosowanych dla cukru z Antyli Niderlandzkich.**

- 2) **Komisja pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Suproco.**

- 3) **Rada, Królestwo Hiszpanii i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 22 września 2005 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

M. Vilaras